

Portofriheden vedblive, men i Erkjendelse af det Udfælgte i at faae denne vigtige Sag afgjort, som er af indgribende Betydning for mange Embedsmænd, og som vi jo ogsaa have hørt ligger den høitærede Minister meget paa Sinde, sandt man at hørde, slaae af paa sine individuelle Anskuelser og indskrænke sig til at bringe Sagen hen i et Spor, hvor man kunde haabe at vinde det høie Things og den høitærede Finanzministers Tilslutning. Jeg siger: Man søgte at indskrænke sig, og man har i saa Henseende bragt Sagen saa vidt, at der kun foreligger et eneste Differentpunkt. I Forening med syv andre ærede Medlemmer har jeg tilladt mig at stille et Forslag, der som de ærede Medlemmer ville see, i sin Begyndelse er ordlydende med Lovforslaget, som det foreligger. Differentpunktet i det er blot det, at Statsmyndighederne skulle have deres Portoudgifter godtgjorte efter Opgjørelse. At det skulde være saa vanskeligt at forstaae, som den ærede Ordfører nys omtalte, tror jeg ikke; jeg skal strax komme tilbage dertil. Den ærede Ordfører har fuldkommen rigtigt udbæpet Forskjellen mellem Udvalgets Forslag og vort Forslag, idet Udvalgets Forslag jo gaar ud paa, at Embedsmændene, efterhaanden som deres Contoirholdsgodtgjørelse bliver fastsat, ikke skulle have særskilt Godtgjørelse for deres Portoudgifter, men at der, som der staar i Lovforslaget, skal tages Hensyn dertil ved Contoirholdsgodtgjørelsernes fastsættelse, hvortil vort Forslag simpelthen gaar ud paa, at Embedsmændene skulle have Godtgjørelse for de Portoudgifter, som de virkelig have havt. Vi have ikke brugt det Udtryk, der er brugt i Lovforslaget, „efter Regning“, men have derimod valgt Udtrykket „efter Opgjørelse“, for derigjennem at give Finanzministeren noget friere Hænder med Hensyn til Ordningen af denne Sag. Pointet er det, at Embedsmændene faae de Penge igjen, som de have lagt ud. Den ærede Ordfører brugte, idet han forsvarede Udvalgets Forslag, et Udtryk, som jeg i hans Sted ikke vilde have brugt, idet han udtalte Noget, som jeg netop vilde have anført til Fordeel for vort Endringsforslag, og hvort vi netop see det Farlige, nemlig at efter Lovforslaget vil Por-

togodtgjørelsen „forsvinde“ i Contoirholdet. Na, det er meget rigtigt, sandsynligvis vil den, naar endeel Aar ere gaaede, forsvinde, ialfald for en Deel, idet Embedsmændene i Aarenes Lob ikke ville faae den fulde Portogodtgjørelse. Portoudgifterne ere jo Noget, som er aldeles ubestemt og ubestemmeligt. Den ærede Ordfører brugte — om det var ved 1ste eller 2den Behandling, minde jeg ikke — den Ytring: For en Mand, der som jeg har været Embedsmand i 20 Aar, er det bitterligt, at Correspondancen i den Tid er steget til det Tiendobbelte. Men der er ingen Grund til at troe, at den nu skulde standse i denne Udvikling, der er ingen Grund til, at man i 1873 skulde kunne sige: Nu kunne vi slaae Portogodtgjørelsen fast ved Contoirholdets fastsættelse. Jeg vil her gjøre en Bemærkning til en Udtalelse, som den høitærede Finanzminister henvendte til mig ved Sagens 2den Behandling. Han sagde, at jeg havde seet noget let paa Spørgsmaalet om Contoirholdslovene, fordi jeg ikke havde erindret, at de blive reviderede hvert 5te Aar. Det havde jeg dog nok, men jeg tror ingenlunde, at dette indeholder tilstrækkelig Garanti for, at en Embedsmand faaer sin fulde Portogodtgjørelse. Jeg vil blot minde om, hvad jeg ogsaa antydede ved 2den Behandling, at der undertiden til Embedsmændene indløber store Requisitioner baade fra Ministerierne og andetstedsfra, som ville sætte dem i en stor Portoudgift. Naar en Embedsmand f. Ex. for at nævne et Tilfælde, vi netop havde ifjor faaer Ordre fra Justitsministeriet til at modtage Indberetninger om russiske Skorstene fra 100 Brandfogder, vil det koste en 15—16 Rd., og naar han nu har faaet sin Contoirholdsgodtgjørelse fastsat Aaret iforveien, saa vil han i fire Aar komme til at betale disse Penge selv. Og saadanne Requisitioner ere endogsaa meget hyppige. Strax efter Rigsdagens Slutning ifjor fik saaledes Amtmændene store Bunker af Schemata tilsendte, der skulde sendes omkring i Landet til Udfyldning med Oplysninger om Fæstevæsenet. Det var et meget besværligt Arbejde, men det betydde jo ikke Noget; men jeg sætter blot, at en Amtmand skulde betale disse